

Чл. 48. Лицата (рецензентитѣ), натоварени съ оцѣнката на книжовни произведения, приематъ за своя трудъ опрѣдѣлено отъ Министерството възнаграждение.

Забѣлѣжка. Възнаграждаватъ се безразлично рецензенти частни лица или и длѣжностни. Само на чиновници отъ централното управление въ Министерството на Просвѣщението не се отпущатъ възнаграждения за рецензии.

Чл. 49. Размѣрътъ на възнаграждението за рецензия се опрѣдѣля отъ Министерството съобразно съ обема и достойнството както на оцѣненото произведение, така и на самата оцѣнка. Тоя размѣръ се движи между 50 и 500 лева най-много.

Забѣлѣжка. Никой нѣма право да иска възнаграждение по-голъмо отъ онова, което Министерството е опрѣдѣлило за неговата рецензия.

Чл. 50. Рецензиитѣ, прѣдставени въ Министерството по дадени на оцѣнка произведения, оставатъ собственостъ на самото Министерство, което по свое усмотрѣние може да ги печата исцѣло, или въ извлѣчение, безъ името на автора имъ. Ако рецензентътъ желае да се напечата и неговото име, той е длѣженъ да забѣлѣжи това върху рецензията, още когато ѝ прѣпраща въ Министерството.

Забѣлѣжка. Въ случай че Министерството не намѣри за нужно да напечата рецензията, рецензорътъ може да ѝ напечата на своя смѣтка, слѣдъ като извѣсти Министерството.

София, 14 Мартъ 1888 год.

Министръ на Народното Просвѣщение,

Георги Живковъ.